

var, om den konservative ordfører synes, at det foregår i den rigtige rækkefølge.

Nu er vi altså nogle, inklusive fru Helle Sjelle, der har siddet ved forhandlingsbordet hos ministeren og forhandlet folkeskolen, og det brød så sammen. Synes den konservative ordfører, at det foregår i den rigtige rækkefølge? Nu sidder man og forhandler udmøntningen af »10 skridt mod en bedre folkeskole«, og så siger man, at man vil et bredt forlig. Hvad er det, vi som partier kommer til at deltage i?

Jeg går ud fra, at målet med forhandlingerne med KL er at lave en aftale med KL. Er det så noget, partierne bare må tage eller lade ligge? Hvordan ser den konservative ordfører på det, at finansministeren nu sidder, godt nok med undervisningsministeren ved sin side, og forhandler skole, mens vi står her som partier og gerne vil forhandle en skolereform? Vi oplever altså, at det er de forhandlinger, der foregår ovre i den røde bygning her ved siden af, der kommer til at danne hele grundlaget for et forlig.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er sådan lidt i forlængelse af hr. Frank Jensens spørgsmål. Umiddelbart ville jeg fortolke ministerens udmelding her kl. 22.35 den 23. maj, som en besked til Folketinget om, at der ikke er forligsforhandlinger i sigte på folkeskoleområdet. Det, der kommer til at ske nu, er, at det hele ordnes med Kommunernes Landsforening, og så kommer der et fikst og færdigt lovforslag med de ændringer, som KL vil have som forudsætning for, at de vil acceptere en økonomiaftale, og så er der så bare nogle, der skal stemme grønt.

Her vil jeg godt spørge fru Helle Sjelle: Er det ikke en rigtig fortolkning, eller er det bare mig, der ser spøgelse om ikke ved højlys dag, så her om aftenen?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Ja, klokken er mange, men jeg har et spørgsmål til. Nu har jeg virkelig lyttet i dag, lyttet til, at der bliver sagt: Vi ønsker et bredt samarbejde, det er vigtigt at fortsætte den parlamentariske tradition på det her område, og vi har et fælles ansvar. Men så er det selvfølgelig lidt deprimerende, at der bliver forhandlet på det her område, uden at vi overhovedet har haft nogen form for indflydelse.

Det vil jeg lige prøve at se bort fra, for jeg vil godt spørge fru Helle Sjelle om det her med leg: Skal leg absolut have et indhold, skal leg absolut have et formål, der simpelt hen er tilrettelagt af voksne? Man vil altså ikke sige til børnene, at nu skal de lære nogle bogstaver, nej, man vil sige, at nu skal de lege, og så har man en skjult dagsorden. Skal ordet leg få det til at lyde meget mere behageligt, at man nu gerne vil have de her boglige fag i børnehaveklassen? For når vi sætter ordet leg på, glider alting meget lettere ned.

KL 22.40

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg føler egentlig, at jeg har svaret én gang på hr. Frank Jensens spørgsmål, men jeg gør det gerne igen. Jeg må formode, at Finansministeriets rolle i de her forhandlinger er noget, man har overvejet meget nøje fra regeringens side, og så er jeg sikker på, at undervisningsministeren bedre kan redegøre i detaljer for de her ting, end jeg kan.

Det samme vil jeg sige til fru Anne Baastrup. Hvad angår selve forhandlingerne om en ny folkeskole, er jeg sikker på, at det også er noget, som undervisningsministeren er bedre til at redegøre for, end jeg er på nuværende tidspunkt.

Så vil jeg sige det samme til fru Bodil Kornbek, som jeg sagde før: Det er altså ikke meningen, at vi skal have 1. klasse ned i børnehaveklassen, men det er da vigtigt, at vi ligesom får gjort børnene parate til 1. klasse.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Sidst vi lavede folkeskoleforlig, i 1993, kom den daværende regering til i januar måned. Denne regering er kommet til lidt tidligere i forhold til årsskiftet. Dengang lykkedes det os at lave et bredt folkeskoleforlig inden sommer, og så forhandlede man udmøntningen af det forlig med KL, hvor man så på, hvor meget det forlig, regeringen havde lavet med et meget stort, bredt flertal, kostede. Og så var det jo enkelt, fordi man havde det parlamentariske grundlag på plads.

Synes fru Helle Sjelle, at det er en mere respektabel måde at indgå et forlig med Folketinget på, når partierne først indgår en aftale, og så forhandler man med dem, der står som driftsherrer, nemlig kommunerne, om, hvor meget det koster, og så betaler man ved kasse 1, end når man sidder ovre hos kasseimesteren i den røde bygning og forhandler skole og så bagefter